

GLASUL COPILĂRIEI

Revista on-line a Școlii Gimnaziale
„Gh.Lazăr”, Zalău

Ediție specială

COLECTIVUL DE REDACȚIE

COORDONATORI: *prof. dr. Diana Iacob*
dir. Cristina Pop

TEHNOREDACTARE: *Anca Fechete*

COLABORATORI: *prof. înv.primar Ioana Baboș*
prof. înv.primar Sanda Bârjac
prof. înv. primar Simona Mastan
dir.adj. prof. Daniela Jako
prof. Codruța Țicle
bibliotecar Aurora Mureșan

ISSN 2066-9070

PROIECTUL “**MINUNATA LUME A CĂRȚILOR**”

Cărțile au un rol de căpătâi în devenirea noastră, fiindcă ele sunt lumină din lumina umanității, un adevărat far călăuzitor, tezaure spirituale din care ne extragem seva științei. E menirea noastră, a dascălilor, de a-i face pe elevii noștri să devină iubitori ai frumosului, iubitori ai lecturii.

Proiectul “**Minunata lume a cărților**” are tocmai acest obiectiv, acela de a le cultiva școlarilor gustul pentru lectură și de a le dezvolta aptitudinile literare, creative, plastice. Concursul se adresează atât elevilor din ciclul primar, cât și din cel gimnazial și are următoarele secțiuni: desen, pictură, colaj (C.P. – a II-a); creații literare (clasele III–IV; V–VIII). Desenele, picturile și colajele vor fi realizate prin tehnică la alegere și vor surprinde aspecte legate de personajele și acțiunile acestora din cadrul unor povești citite sau audiate. Creațiile literare vor putea aborda sub maniere diverse următoarele teme: personajul favorit sau cartea preferată. Spre exemplu, un erou cunoscut poate deveni protagonistul unei compuneri imaginative în care creatorul este liber să-i schimbe destinul. De asemenea, micii artiști pot realiza recenziile unor cărți care i-au impresionat, persuadându-i și pe colegii lor să pătrundă în universul fără granițe al literaturii.

Nădăjduim că veți alege să fiți partenerii noștri în această călătorie și să explorăm împreună “**Minunata lume a cărților**”.

Prof.înv.primar Baboș Ioana

Cale din seria „MONDRAGON”

de Ana Galan

Premiul I

Personajul meu preferat este Cale. Eu l-am ales deoarece: este neînfricat, bun, răbdător și curajos.

Toată întâmplarea (coșmarul) a început în satul lui, Samarado, deoarece era o tradiție: când cineva împlinea 11 ani, primea un dragon de la dragonarul satului pe nume Anton. El primește un dragon masiv și distras de orice lucru mărunț. Cale alege să îi spună Mondragon.

Dar ghinionul abia începe. Dragonarul îi spune că nu are voie să îl călărească și că nu poate zbura deoarece are aripile prea mici. Cale, ca să îl aibă pentru totdeauna, trebuie să îl ducă acasă înainte ca Luna să apară pe cer, fără să fie însoțit de vreun adult.

El, fiind îngâmfat, a spus că va fi ușor. Provocarea a fost mult mai grea decât a crezut el că o să fie, deoarece Mondragon a fost atras de fiecare lucru mărunț: o furnică, un fluture și de o albină.

Pe drum, el s-a întâlnit cu prietenii lui: Mayo, Olecută și Arco. Ei au cercetat cărțile vechi și nu scria nicăieri că copiii nu ar avea voie să îl însoțească pe ghinionist. Iar când Mondragon a fugit în castelul primarului, s-au întâlnit cu fiul acestuia, Murda, un bătaș care vru să îl dea pe Mondragon masă dragonilor lui.

Mondragon fugea de dragonii lui crezând că este o joacă. Mondragon strănută scoțând o pălaie de foc. Murda și dragonii lui fugiră. Când mergeau, Mondragon a scuipat o carte pe care scria „Ridel”. La un moment dat Olecută, își vede părinții și îi salută. Cale își amintește că nu are voie să fie însoțit de vreun adult. Atunci, își salută prietenii și pleacă în fugă.

El ajunge cu 2 minute mai devreme acasă înainte ca Luna să ajungă sus. Cale a fost întâmpinat de familia sa, de Anton și de prietenii lui. După ce toți s-au dus acasă, Cale se așează în pat cu cartea găsită, o studiază și nu vede nimic neobișnuit. Se culcă și aude ceva dinspre carte: *Noapte bună!*

Mie îmi place mult de Cale, este un copil cuminte și neînfricat, cum mi-aș dori și eu să fiu. Deși el a fost foarte dezamăgit când l-a primit pe Mondragon, deoarece aștepta un dragon care scoate foc la comandă și să zboare foarte sus, iar Mondragon era cu totul altfel, l-a acceptat și s-a împrietenit cu el.

Eu cred că morala poveștii este să fim modești și să ne bucurăm de ceea ce primim.

Autor: Mic Lucas Răzvan

Clasa a III- a C, Șc. Gimn. “Gh. Lazăr “ Zalău

Prof. inv. primar, Bârjac Sanda Mariana

Bunicuța hoțomană

Premiul II

Bunicuța hoțomană este personajul care dă titlul cărții cu același nume. Ea este o bătrânică cu părul alb, ochi căprui , buzele rotunde și roșii ca și căpșunile.

Cea mai mare plăcere a ei este să croșeteze șosete pentru nepotul său și să mănânce varză. Perioada preferată a bunicuței era vacanța , când nepotul ei își petrecea cel mai mult timp cu aceasta.

Deși ați putea crede că ea este o bunicuță obișnuită, ocupația ei ne arată că este o excepție. Astfel, bunica împreună cu nepotul său, noaptea făceau lucruri interzise: intrau pe ascuns în casele vecinilor, pentru a fura lucruri de valoare și le ascundeau sub canapeaua din hol.

Într-o zi, unul dintre vecinii păgubiți, i-a urmărit pe cei doi, bănuind că ei sunt vinovați de lipsa bijuteriilor. În timp ce bunicuța și nepotul făceau curat, vecinul a 5oordinat ceva strălucind sub canapea și s-a gândit că sunt bijuteriile sale. A anunțat Poliția, crezând că ei pot interveni pentru a găsi hoții. Între timp, cei doi au auzit conversația vecinului cu cei de la Poliție, au luat bijuteriile și le-au ascuns în paltonul nepotului. La venirea agenților s-a constatat lipsa bijuteriilor din casa bunicii și drept pedeapsă, l-au arestat pe vecin, pentru acuzații false și lipsă de probe.

În final, cei doi au fost fericiți că au reușit să scape ca prin urechile acului.

Mie mi-a plăcut foarte mult acest personaj, deoarece ne 5oordi aminte ce grozavi sunt bunicii și chiar dacă nu toți sunt așa de activi ca bunicuța hoțomană, toți au calități și talente de mari năzdrăvani. Deci, să ne bucurăm mereu de bunicii noștri !

Numele și prenumele elevului: SUCIU CARINA CLAUDIA

Clasa : a III-a A, Județul : Salaj

Numele cadrului didactic 5oordinator: MALIȚA RALUCA

Adresa de mail : malitaraluca@yahoo.com

Amintiri din copilărie. Povești. Povestiri de Ion Creangă

Premiul III

Am citit cartea pe nerăsuflăte, savurând din priviri fiecare imagine. Am fost foarte încântată să descopăr năzbâtiile pe care Nică, personajul principal, le-a trăit din plin în copilăria sa. M-a surprins sinceritatea lui și faptul că face mereu haz de necaz. Am trăit cu suspans toate aventurile lui Nică a lui Ștefan a Petrei. La început m-au atras poveștile lui Creangă începând cu „Ursul păcălit de vulpe”, „Capra cu trei iezi”, „Povestea unui om leneș” și multe altele din care am învățat că nu trebuie să avem încredere în persoanele pe care nu le cunoaștem și să ne ferim de oamenii vicleni și leneși. De asemenea, m-a atras modul cum și-a descris familia, apoi cum povestea el cum se juca cu frații lui seara în casă și cum așteptau cu nerăbdare să vină tatăl acasă. Cred că mulți copii care azi sunt singuri la părinții lor și-ar dori să fi trăit într-o familie numeroasă și fericită precum cea a lui Nică. Din scrierile lui reiese că a avut o copilărie fericită.

Recent am citit și recitat poveștile „La cireșe”, „La scăldat”, „Caprele Irinucăi”, care m-au amuzat nespun de mult încât parcă mă vedeam și pe mine acolo și trăiam cu emoție fiecare pozna a lui Nică. Noaptea parcă îmi apăreau în vis acele peripeții, dar și casa părintească în care a trăit Nică, casa din Humulești, vedeam parcă aievea hornul casei, podul, leagănul, motoceii cu care se jucau mâțele sau pe Nică la smântânitul ulcelor cu lapte prins.

Chiar dacă nu sunt suficient de accesibile datorită graiului moldovenesc folosit de autor, poveștile lui Creangă rămân cele mai frumoase povești ale copilăriei mele și le recomand cu mare, mare drag tuturor copiilor. Eu cred că pentru oricare elev sau copil e important să citească pentru a-și dezvolta vocabularul, gândirea și imaginația, dar și pentru a-și folosi timpul liber într-un mod cât mai plăcut și util în formarea noastră, astfel încât lectura să devină o obișnuință.

Veniți și voi în minunata lume a poveștilor lui Creangă !

Bordean Natalia, cls.a III-a
Școala Gimnazială Nr.1 Măeriște
Județul Sălaj
Coordonator: prof. Tusan Maria

În lumea basmelor

Mențiune

În lumea basmelor azi am pornit
Pe drum cu Alice m-am întâlnit
Tot pe cărare am găsit
Un motănel cam plictisit
Era Motanul Încălțat
Ce veste-n țară a dat
Că în pădure a aflat
Un pat cu flori plin presărat
În el Frumoasa Adormită
Așteaptă să fie trezită
Tot pe cărare m-a atins
Un nas cam lung de mincinos
Pinocchio nu e bucuros
Căci a mințit din nou și-acum
Gepetto îl caută pe drum
Eu mulți și multe am întâlnit
Pe cărarea ce am poposit
Însă încălecai pe-o șea
Și v-am spus povestea mea așa.

Numele și prenumele: Criste

Adelina

Clasa : a III-a

Școala Gimnazială nr.1

Valcău de Jos, jud. Sălaj

Cadru didactic coordonator: Sârca Marinela

Cartea

Premiul I

E duminică. Andrei stă supărat în camera lui, mâine trebuie să predea tema la limba română.

- Ce pot să scriu despre carte? Ce e o carte, mare lucru???? O grămadă de coli de hârtie, fără importanță, cu multe litere pe ele. Ce aș mai putea scrie despre carte, e un lucru prea banal ca să-mi dea o idee creativă. Doamna ne-a dat o temă îngrozitoare și foarte plictisitoare! Nu o voi face, să-mi dea un I și tot nu o fac!

- Andrei, Andrei, fii atent! se aude un glas subțire de sus, din bibliotecă.

Băiatul se ridică încetișor, privește în stânga, privește în dreapta și într-un final vede pe raftul bibliotecii o carte mică, care îl privește cu ochi iscoditori.

- Ai dreptate, noi, cărțile suntem făcute din simple coli de hârtie pe care zboară ca niște fluturi literele tipărite, dar vino cu mine să-ți arăt mai mult.

Cartea l-a luat pe Andrei pe filele ei și l-a purtat până în China, pe vechiul Drum al mătăsii.

- Să știi, Andrei, că suntem în anul 200 î. Hr. și că în acea perioadă hârtia era confecționată din cârpe de mătase. La început, până a fost descoperită hârtia se scria pe mătase, care era foarte scumpă, pe plăcuțe de bambus, care erau foarte grele. După ce chinezii au început să utilizeze hârtia, această descoperire va ajunge în toată lumea parcurgând acest Drum al mătăsii. La noi, în Europa hârtia va ajunge abia prin anii 1100, iar prima fabrică de hârtie din Europa este deschisă în 1150 la Jativa, în Spania. În România primele fabrici s-au construit în 1539 la Sibiu și în 1546 la Brașov, iar primul act oficial scris pe hârtie este dat de Mircea cel Bătrân Mănăstirii Tismana în anul 1406.

- Carte, m-ai făcut curios! Am văzut cum a apărut hârtia, care acum știu că nu e banală, dar literele tipărite de cine au fost inventate?

- Andrei, rămânem tot în China, dar mergem în jurul anului 594 când, tot chinezii încep să practice tiparul de pe un relief în negativ. Imprimarea se făcea cu o presă fixă, între 1041 și 1048 apare tiparul cu caractere mobile din lemn. În Coreea s-a inventat tiparul cu caractere mobile din metal. În Europa, tipografia modernă, cu litere

mobile din plumb împreună cu presa de tipar mecanică, îi este atribuită lui Gutemberg. Vezi câte ți-am spus despre cărți, iar tu ziceai că noi reprezentăm doar „un lucru banal”.

- Carte, iartă-mă, nu m-am gândit niciodată la aceste lucruri. Îți mulțumesc și îmi pare rău de tot ce am spus... Dar, Carte, eu tot nu am nicio idee ce să scriu în tema mea.

- Da, ți-am arătat lucruri importante despre noi, dar tot la fel de importante sunt ideile și talentul autorului. Pentru aceasta, data viitoare, vom merge până la Iași să-i întâlnim pe Ion Creangă și pe Mihai Eminescu să ne împărtășească o frântură din imensul lor talent.

- Mulțumesc, Carte!

- Pa, Andrei, pe data viitoare!

Elev: Andrei Micle
Învățătoare: Cornelia Gora
Clasa: a IV-a A
Școala „Gheorghe Lazăr” Zalău

Prietena misterioasă

Premiul II

În ziua de Crăciun vine la poartă un colet. Nu costă nimic, iar noi nu știam de la cine e. După ceva timp, aflăm și expeditorii. Erau nașii mei care ne transmiteau sănătate și bucurii.

În acea cutie erau două cadouri: o jucărie Lego și o carte care strălucea foarte ușor pe deasupra copertei, dar nu i-am dat importanță la început.

Odată ce s-a terminat vacanța de iarnă, am adus cartea acasă și fiind târziu m-am culcat.

Cartea a început să sclipească din ce în ce mai tare. Eu m-am trezit crezând că am lăsat lampa aprinsă, dar am adormit nevăzând ce se întâmplă. I-au crescut mâini și

picioare și sărind din dulap a început a dărâma haine, a amesteca dulapurile și mai ales celelalte cărți.

De dimineață , când mă trezesc, o găsesc deschisă în fața mea și m-am întrebat cine a distrus camera.

-Citește-mă!

-Cine ești?

-Cartea pe care ai primit-o!

-Trăiești?

-Da.

-Ce titlu ai?

-Insula roboților.

-Pare interesant.

-Este.

-Vii la micul dejun?

-Da, de ce nu?

Așa mi-am făcut un nou prieten.

Ardelean Sorin

Clasa a IV-a C

Școala Gimnazială „Gh. Lazăr”, Zalău

Momo-fetița responsabilă cu timpul

Premiul III

Momo e o fetiță căreia nu i se cunoaște vârsta și este personajul principal din povestea cu același nume „Momo’ sau „Strania povestire despre hoții de timp și fetița care le-a înapoiat oamenilor timpul furat” scrisă de Michael Ende.

Fetița Momo nu își amintește nimic despre ea: nici de unde vine și nici câți ani are. Totul era o nebuloasă în ceea ce privește proveniența ei.

Aspectul exterior al lui Momo era, oarecum straniu și ar fi putut, probabil să-i sperie întrucâtva pe cei ce prețuiau mult curățenia și rânduiala. Era micuță și slăbuță, cu

bucle negre, zbârlite, arătând ca și cum n-ar fi fost niciodată atinse de un pieptene sau o foarfecă. Avea ochi foarte mari, minunat de frumoși și la fel de negri, iar picioarele îi erau de aceeași culoare, pentru că umbla aproape de fiecare dată desculță. Fusta îi era cusută din diferit petice pestrițe și îi atârna până la glezne. Pe deasupra purta un surtuc bărbătesc, vechi și mult prea larg.

Fetița s-a dovedit a fi o bună ascultătoare, de fapt cea mai bună din locul unde stătea ea și nu pentru că știa să spună cuvinte potrivite sau o judecată dreaptă sau să creeze bună dispoziție, ci pentru că avea un dar: să asculte totul fără seamăn. Momo îi asculta pe toți: oameni, câini, pisici, vânt sau marea liniște a nopții.

Caracterul fetei era deosebit, deoarece copiii pe care îi asculta născociau tot felul de jocuri și se implica și ea având o mare dorință să vadă tot ce se întâmplă și care sunt regulile. De asemenea era și foarte sociabilă pentru că avea o gașcă întreagă de prieteni. Toți prietenii din această gașcă erau buni la suflet, fiindcă au venit cu ideea să le înapoieze oamenilor timpul furat de către hoții de timp. Avea idei bune, prin urmare era o fetiță ingenioasă fiindcă a venit cu multe planuri pentru a recupera timpul. Orice om, indiferent la ce se gândea, adică la rezolvarea problemei pe care o avea, îi spunea problema fetei și, brusc îi veneau mereu idei strălucite. Din comportamentul ei ne dăm seama că Momo era o persoană perseverentă pentru că a insistat până când a găsit planul perfect. Dovadă că era și o perfecționistă

Pentru mine, Momo este un personaj pozitiv, simpatic și oarecum empatic, un exemplu de răbdare și grijă pentru toți cei din jur și în special pentru oameni. Cred că poate fi cel mai bun model de prieten, un prieten adevărat și dovada că sufletul bun contează mai mult și nu înfățișarea. Aș dori să am un astfel de prieten căruia să pot să mă destănuie și care să mă învețe arta de a asculta. Ce îmbinare perfectă! Ce minunăție pentru un viitor adult!

Numele și prenumele elevului: Stan Alexandru

Clasa a IV-a A

Liceul cu Program Sportiv „Avram Iancu” Zalău

Județul Sălaj

Numele cadrului didactic coordonator: Prof. înv . primar Goron Mariana

Adresa de e- mail: www.goronmariana2008@yahoo.com

ȘOARECELE ȘI PISICA

Premiul III

Foaie verde,
Florică,
Am citit despre- o pisică .
Și săraca, vai, de ea,

Tare se mai necăjea,
De când șoarecele îi spusese :
- Tu, pisică, deși ești isteță ,

Să mă prinzi n-ai nicio șansă .
Șoricelul cel isteț
Se tot plimbă semeț
Și pisica-i supărată
Că nu-l va prinde niciodată.
Pe unde intră el
Nu poate intra un motănel,
Pentru că e mititel
Și nu-i pisoi, ci șoricel.

SIMEA IONELA VIORELA

clasa a IV-a

judetul SĂLAJ

prof. învă. primar COSMA IOANA - LIVIA

E-MAIL : demyi76@yahoo.com

Cățelușul fermecat

Mențiune

În vacanță, Beth Hollis urmașa își petrecea vacanța alături de Martin, verișorul ei și matusa Ema. Începutul vacanței lui Beth nu era chiar atât de frumoasă și plăcută dar, totul se schimba radical atunci când apare Storm, un cățel, de fapt un pui de lup cu puteri magice, datorită cărora se poate transforma în cățel .

Storm e un cățel cu blana albă ca neaua și negru ca întunericul, cu botul negru și umed și ochișorii lui de culoarea albastră ca safirele. Bietul pui de lup trebuie să se apere de Shadow, un lup rău. Însă Beth are un suflet bun și ar vrea cât se poate să îl ajute pe prietenul ei.

Amandoi trec prin multe aventuri, dar faptul ca sunt prieteni, i-au ajutat să rămână prieteni. Nu după mult timp puterile lui Storm se măresc. Dar cu cât îi creștea puterea tot mai mult se gândea că trebuie să-și apere mama care nu era aproape de el.

Shadow avea o putere: să îi vrăjească pe câini cu vraja lui pentru a-l putea prinde mai ușor pe puiul de lup. Dar chiar și așa puterea puiului de lup de a se transforma în cățel, nu era în avantajul lui Shadow. Într-o zi mătușa Ema a făcut o prăjitură, așa că îi cheamă pe copii în casă să se înfrupte din gustoasa prăjitură. Storm rămâne în grajd iar din senin au apărut doi câini posedati de lupul fioros .

Beth îi zări pe cei doi și fugi afară apoi în grajd. Cum îl văzu pe cățel, știa că el trebuie să plece de lângă ea. Cu lacrimi în ochi fetița văzu cum Storm ridica lăbuța lui

albă ca neaua în semn de rămas-bun. Apoi un praf de argint se risipi și bietul lup dispăru
...

Chiar dacă era dureros pentru Beth, ea știa că dragul și bunul ei prieten, acum era în siguranță!

Milak Sara Maria
Clasa a IV-a A
Nușfalău- Sălaj
PÎP- Mirela Moisi
mirelamoisi@yahoo.com

Personajul meu preferat

Mențiune

Personajul meu preferat este Cenușăreasa.

Cenușăreasa este personajul principal al poveștii cu același nume. Era fata unui negustor căruia îi murise soția și biata fată rămase orfană de mamă. Tatăl ei simți că fetița avea nevoie de căldura unei mame, așa că se recăsători. Dar mama vitregă a Cenușăresei era rea și murea de invidie când vedea cât de frumoasă era Cenușăreasa care nici măcar nu se putea compara cu cele două fiice ale ei.

După ce tatăl ei a murit, mama ei vitregă și-a arătat adevărata față și a pus-o servitoare în casă. Biata Cenușăreasa, suporta certurile și batjocurile celor trei. Surorile ei vitrege îi puseseră porecla *Cenușăreasa* pentru că stătea mereu pe lângă sobă.

Într-o zi, veni o scrisoare de la palat prin care se anunța că se va da un bal în care prințul își va alege mireasa. Bineînțeles că Cenușăresei i s-a interzis să meargă la bal, iar mama vitregă și cele două surori au plecat, lăsând-o plângând acasă.

Datorită bunătății ei, Cenușăreasa a fost ajutată de o zână bună, care i-a pregătit o minunată rochie de bal, o caleașcă și cai, toate făcute prin magie, pentru a ajunge și ea la palat. Dar zâna a avertizat-o că va trebui să se întoarcă acasă până la miezul nopții pentru că vraja se va destrăma.

Ajunsă la bal, prințul s-a îndrăgostit de ea și au dansat toată noaptea.

Dar când orologiul a bătut ora 12, Cenușăreasa a început să fugă, dar și-a pierdut un pantof pe scări. Prințul a luat pantoful și l-a încercat la toate domnițele din regat dar nu s-a potrivit niciuneia până a ajuns la casa Cenușăresei, unde surorilor vitrege nu li s-a potrivit pantoful, ci doar Cenușăresei.

Ea și prințul s-au căsătorit și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Cenușăreasa este personajul meu preferat pentru că era o fată bună și iubitoare, deoarece ajuta pe toată lumea indiferent de felul în care arăta acea persoană. De

asemenea, era o fată harnică deoarece mama ei vitregă și surorile ei o puneau la treabă prin casă, iar ea nu spunea nimic și pentru că era o fată modestă și nu a vrut să își supere surorile spunând că pantoful de cristal este al ei.

Numele și prenumele elevului: Grădinaru Cristina

Clasa: a IV-a

Județul: Sălaj

Numele cadrului didactic coordonator: Marchiș Dana

Adresa de e-mail: marchisdana9@gmail.com

Bucuria de a trăi frumos

Premiul I

E mare lucru să știi să-ți trăiești viața. Majoritatea oamenilor doar există. (Oscar Wilde)

Îmi place să citesc de când mă știu...De nenumărate ori, împărtășeam cu prietenii mei imaginari emoții nebănuite.

Așa am cunoscut-o pe Hazel Grace, o adolescentă de 16 ani, personaj al cărții „Sub aceeași stea” de John Green. Tânăra se luptă cu o boală la plămâni, cancerul, de când se știe, dar reușește să țină pasul cu lumea.

De la început, aceasta este o fată conștientă de boala pe care o duce. Fiindcă plămânii ei nu ar rezista efortului depus, Hazel nu poate merge la școală. Mama ei o înscrie la un cerc de copii cu diverse probleme, ce se ține în subsolul unei biserici, deoarece consideră că fiica ei stă prea mult la televizor și nu își face prieteni noi. Într-o zi, pe când să intre în biserică, un băiat nou, Augustus, de 18 ani, se împiedică și se ciocnește de ea, fără să vrea. De atunci începe adevărata aventură a lui Hazel. Ea crede că nu o să își mai facă prieteni, însă totul ia o întorsătură. Cei doi se împrietenesc și devin cei mai buni prieteni. Seara, Hazel și Augustus vorbesc ore în șir la telefon. Cartea favorită a fetei este scrisă de Peter van Houten, un bărbat din Amsterdam. Aceasta recitește rândurile scrise de autor de foarte multe ori, dar nu se plictisește niciodată de ea.

După spusele lui Hazel Grace, când suferi de o boală așa de dureroasă, medicii fac tot posibilul pentru a se simți bine. De exemplu, Augustus este bolnav de cancer osos nu de multă vreme, iar acesta era jucător de baschet. Medicii i-au oferit toate trofee, mingile și echipamentele posibile, doar pentru că știau că nu va mai trăi multă vreme (chiar dacă acesta trăiește destul de mult, timp în comparație cu termenul acordat).

Cei doi sunt conștienți că fiecare, până la urmă, tot moare, iar nimeni din nu o să știe de ei, nimeni nu o să fie interesat de existența lor, adică, până la urmă, totul este pe moment. Când suferi de mici sau mari tumori făcute până la urmă de organismul tău, îți

dai seama că duci o luptă cu tine însuși, primești pe lângă atenția prea obositoare a medicilor, o dorință. Adică, poți să îți dorești orice, iar spitalul îți oferă acea posibilitate de a o împlini. Fiindcă Hazel și-a consumat dorința când era mică, Augustus vrea să îi împlinească încă un vis iubitei sale. Acesta vrea să meargă în Amsterdam cu ea, pentru a-l întâlni pe Peter van Houten, mai exact pentru a afla Hazel cum se sfârșește cartea ei favorită.

Cei doi pornesc într-o călătorie cu riscuri foarte mari, împreună cu mama fetei. Aceștia sunt conștienți că poate muri unul dintre ei chiar în momentul de față, însă amândoi trăiesc clipele din plin. Ajunși în cealaltă parte a lumii cu bine, cei doi hotărăsc să exploreze Amsterdamul. Augustus știe că servitoarea scriitorului le-a pregătit un restaurant. Pentru prima dată Hazel poartă o rochie de vară albastră, iar băiatul un costum. După ce mănâncă preparatele specifice Amsterdamului, ei beau pentru prima oară șampanie, apoi pleacă într-o plimbare scurtă printre petalele roz de flori și copaci, pe malul unui râu. Aceștia, în zilele următoare îl întâlnesc pe Peter van Houten, dar au surpriza de a afla că este un alcoolic și un om căruia nu îi pasă de ce se întâmplă. Vacanța se sfârșește, iar Hazel și prietenul ei sunt nevoiți să plece acasă. După nu multă vreme de la sosirea celor trei, Augustus devine din ce în ce mai rău în privința cancerului. În ultimele săptămâni de viață, Hazel este distrusă de gândul că poate pierde persoana iubită atât de devreme, dar rămâne tare în fața băiatului. Din păcate, acesta moare, lăsându-i iubitei lui doar momentele minunate petrecute împreună și un bilețel de care nu află decât foarte târziu. La înmormântarea prietenului său cel mai bun, Hazel îl întâlnește pe Peter van Houten. Acesta îi explică de ce a devenit așa - deoarece a avut și el o fiică ce avea aceeași boală și care semăna foarte bine cu ea. Diferența dintre cele două este că fiica lui a murit la vârsta de 6 ani, iar după pierderea ei, soția l-a părăsit și a rămas singur, neavând pe nimeni. Îi dăruiește lui Hazel un bilet lăsat de Augustus, pe care acesta i l-a dat când au fost în Amsterdam. Hazel luptă în continuare cu canceul la plămâni, alături de mama și tatăl ei.

Recomand această carte tuturor copiilor de pe această planetă, deoarece îți oferă posibilitatea de a cunoaște cu adevărat durerea, iar pentru mine Hazel este un exemplu...Mereu „okay” și cu zâmbetul pe buze.

Olar Alexandra, clasa a VII-a
Școala Gimnazială „Porolissum”
Localitatea Zalău, Județul Sălaj
Prof. coordonator: Coca Nicoleta
e-mail – nicoleta_coca17@yahoo.com

RĂZBOIUL CARE MI-A SALVAT VIAȚA

Premiul II

Cartea *Razboiul care mi-a salvat viata* de Kimberly Brubaker Bradley este o carte captivantă care te poartă într-o lume dură, în care oamenii fac diferențe între băieți și fete. Asta se întâmplă și în cazul unei fete de 9 ani pe nume Ada. Din cauză că s-a născut oloagă de un picior, este tratată cu indiferență. Până la vârsta de 9 ani trăiește alături de

mama sa și de fratele său. Poate vă întrebați dacă și fratele ei duce o viață ca Ada. Răspunsul este NU, deoarece fratele ei, mai mic ca ea, pe nume Jamie duce o viață mai bună. Este favorizat datorită faptului că este băiat și este sănătos. Toți trei stau într-un apartament, ca să îl numim așa, dar sunt înghesuiți, apartamentul fiind foarte mic. Rana Adei nu este îngrijită, iar igiena lipsește.

Pe scurt, această carte ar putea fi descrisă așa: într-o lume nesigură, pe fundalul celui de-al doilea război mondial, Ada o fetiță de 9 ani are de purtat propria bătălie pentru a demonstra ca nu e cu nimic diferită de cei din jur. Este umilita de propria mamă deoarece are un defect fizic și este ținută într-un apartament foarte mic împreună cu fratele ei, însă acesta are libertate. Este defavorizată și umilită de cei din jur. Se declanșează un război important în Londra și toți copiii sunt evacuați din oraș .

Ada cu fratele ei Jamie scapă de mama răutăcioasă și sunt evacuați cu ceilalți copii. Toată lumea este tristă deoarece s-au despărțit de familiile lor, însă Ada și Jamie sunt bucuroși că au fugit de propria mamă. Așa ajung cei doi să o cunoască pe Susan Smith , o femeie posacă. Aceasta va avea grijă de ei, va îngriji rana Adei, copiii vor avea parte de o masă caldă, haine să meargă la școală și cel mai important lucru, iubire. Ada întâlnește acolo un căluț cu care trece prin multe aventuri nemaivăzute. În timp ce lumea întreagă se schimbă și cei din jur cunosc suferința și despărțirea, Ada descoperă ce e iubirea și respectul .

Am ales să prezint această carte deoarece m-a intrigat mentalitatea oamenilor care fac diferențe între băieți și fete și între copiii sănătoși și cei bolnavi. Mi se pare oribil să defavorizezi fetele deoarece sunt fete . Ada mi se pare un exemplu pentru toți copiii deoarece nu s-a descurajat nicio clipă, în ciuda tuturor lucrurilor prin care a trecut. A respectat-o pe mama sa chiar dacă aceasta a maltratată-o și a umilit-o, ceea ce mi se pare un lucru deosebit.

Cartea aceasta merită citită. Te va ține cu sufletul la gură și te asigur că, după primele pagini, nu o vei mai lăsa din mână. Este o carte minunată.

KEREZSI MARA

CLASA A V –A C

SC. GIM., GHEORGHE LAZAR,, ZALAU
PROFESOR INDRUMATOR POP CRISTINA

„Oscar și Tanti Roz” de Emmanuel Schmitt

Premiul III

Oscar are zece ani și trăiește într-un spital. El suferă de leucemie și știe că va muri, dar nimeni nu îi spune asta în față. Acesta izbucnește un război inocent, pățimăș și deznădăjduit împotriva tuturor. Singura care-i intră în voie este Tanti Roz, o

bătrânică infirmieră care e neîntrecută la inventarea unor povești despre luptele ei din tinerețe, adevărate lecții de viață. Ea face acest lucru cu un scop, pentru al înveseli pe Oscar.

Ea îi dă copilului ideea, de a trăi într-o zi cât zece ani. Tot Tanti Roz îl învață iubirea pentru Dumnezeu și cum să îi scrie câte "o scrisoare" în fiecare seară.

Împreună cu Tanti Roz ca un ghid de viață, Oscar pune zâmbet lângă zâmbet și lacrimă lângă lacrimă în toate momentele emoționale a fiecărei vârste. Cu experiența umană îmbogățită de imaginația lui, umple toate spațiile albe și îmbracă realitatea în dulcele veșmânt al miracolului.

Astfel, băiatul, se descoperă pe el însuși și ajunge să își petreacă toată viața fericit. Copilăria și adolescența alături de prieteni care îl fac fericit, se îndrăgostește la tinerețe și trăiește clipe de neuitat alături de sufletul său pereche, la maturitate decide că vrea să își împartă viața cu prima sa iubire așa că se căsătorește cu Peggy Albăstreă, fetița din capătul holului, totodată el o va pierde pe Peggy după câțiva ani și în cele din urmă, reușește să regăsească adevărata dragoste (familia) la apusul unei vieți ca o lumânare ce arde la ambele capete.

Această carte se axează asupra unui băiețel care se confruntă cu multe greutăți, dar, ne dovedește că, cu ajutorul credinței putem trece peste orice. La finalul cărții acesta moare învățându-ne să ne prețuim viața, deoarece aceasta este foarte scurtă!

Numele: Mureșan

Prenumele: Ariana

clasa: a VI - a A

județul: Sălaj

Cadru didactic: Țicle Codruța

Școala: Gimnazială „Mihai Eminescu,, Zalău

Cruella de Vil

Mențiune

Când te uiți în ochii ei,
Vezi doar blană de căței.
Dacă stai pe lângă ea,
De asta va discuta.

E Cruella, dar v-ați prins
Despre asta din cuprins.
Și astăzi vom discuta
Despre cine este ea.

Pe lângă că este o doamnă,
Care știe ce s-aleagă,
Care are gusturi bune
Și le pune-n acțiune.

E o femeie care obține
Tot ce vrea, prin lingușire.
Și ar fi una frumoasă
Dacă n-ar fi fioroasă.

Are-o țigară otrăvită,
Care este nesfârșită.
Dar nu e miros de fum,
E otravă făcută sul.

Și pe care nu ar da-o,
Pe toți căței lui Paco.
Ea e Cruella de Vil,
O vrăjitoare, cu stil.

Numele și prenumele elevei: Boer Georgiana Antonia

Clasa : a VII-a

Școala Gimnazială Nr. 1 Ip

Localitatea: Ip

Județ: Sălaj

Profesor coordonator: Ciorba Otilia-Rodica

Adresa de email: ciorbaotilia@yahoo.com

O poveste-i încântare
Sufletu –ți tresare
La fiecare aventură
Pe care o trăiești ca făptură.
Ce călătorie minunată!
Cu zâne, supereroi și vrăjitoare
Ce fac ficțiunea atrăgătoare
Ai sufletul înflăcărat
Să vezi ce s-a întâmplat.
O carte e ca o floare
Cu parfum ce te-mpresoară
Te vrăjește, te uimește,
Bucurie dăruiește
Mintea ți se slefuiește.
Dragii mei părinți, bunici!
Copilăria , mi-ați încântat
Cu povești de neuitat
Ce viața mi-au înfrumusețat.
Din ele am învățat
Că binele și răul mereu au existat
Pe cei cu suflet curat
Dumnezeu i-a ajutat
Răul l-au îndepărtat.

Curajul de-a iubi

Mențiune

”Darul lui Jonas” este cartea mea preferată. Rezumatul de pe coperta patru este următorul: ”Lumea în care trăiește Jonas pare a fi una perfectă. Totul e sub control: răul a dispărut, nimeni nu are de făcut vreo alegere. Fiecărei persoane i s-a desemnat un rol în cadrul comunității, iar conducătorii ei iau toate deciziile, fără vreo greșală. Care va fi destinul lui Jonas?” Această întrebare finală ne stârnește curiozitatea. Ea a fost motivul pentru care am ales să citesc această carte. Și mi-am răspuns la această întrebare abia la terminarea ultimei pagini din carte.

Cartea începe prin a arăta că oamenii din societatea în care trăia Jonas nu erau capabili nici măcar să hotărască ce sentimente trăiesc. Nu erau capabili să facă singuri o alegere, nu erau capabili să simtă, să iubească. Acest lucru îl demonstrează chiar faptul că o mamă nu știa să-și iubească copilul. De fapt oamenii nici nu aveau copii. Erau născuți de așa zisele ”născătoare” - femei a căror datorie în respectiva societate era doar aceea de a naște copii, apoi erau dați în grija unui cuplu. Nu erau nevoiți să-și croiască singuri un viitor, pentru că erau urmăriți permanent de Consiliu, iar la vârsta de 12 ani le era încredințată o slujbă și erau obligați pe viață să o ducă la îndeplinire. Iar când îmbătrâneau erau ”puși pe liber”. Dacă erau bolnavi, la fel.

La vârsta de 12 ani lui Jonas i-a fost încredințată slujba de Primitor de Memorie. Cum oamenii trăiau într-o lume izolată și nu știau nimic despre trecutul lor, un singur om era cel care deținea și transmitea mai departe toate amintirile, cele plăcute dar și cele groaznice, înfiorătoare. Toate urmau să rămână acum pe umerii lui Jonas. Dăruitorul de Memorie, cel de la care primea amintirile, i le transmitea printr-un fel de masaj. Pe parcursul întâlnirilor pe care Jonas le are cu Dăruitorul de Memorie și în urma preluării unor amintiri acesta conștientizează că societatea din care face parte nu e una în care el își dorește să mai trăiască. Ajutat și îndrumat de Dăruitor, Jonas fuge din acea lume. Evadat din acea societate, amintirile se întorc la oameni, iar încet, încet lumea începe să-și revină la normal.

Acesta este povestea incredibilă a lui Jonas. Am remarcat niște calități impresionante la acest personaj, calități pentru care poate fi un model drept de urmat. Jonas este un băiat curajos, milos, deștept. Cel mai evident și mai important act de curaj este faptul că are **îndrăzneala să iubească** într-o lume în care nu avea nimeni curajul s-o facă.

Numele și prenumele elevului: Surducan Natalia

Clasa: a VI-a

Județul: Sălaj

Numele cadrului didactic coordonator: Cozma Dana Alina

Adresa de e-mail: dana_c_28@yahoo.com

Un personaj model

Mențiune

Cărțile sunt o făgăduială, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri, iar noi avem atâtea la dispoziție, dar din păcate nu mulți le prețuim.

Cartea care m-a ajutat să trec peste unele momente dificile, care m-a ajutat să rezolv unele situații și care m-a învățat o grămadă de lucruri frumoase este “Pollyanna” de Anna Sewell. Deși am citit multe cărți până acum, această carte este situată pe locul 1 în lista cărților mele preferate. Este o carte pe care îmi place să o citesc, iar sentimentele pe care le simt în acele momente, sunt unele dintre cele mai magice sentimente pe care le-am simțit până acum.

Această carte prezintă o poveste tristă, a unei fete care trece prin anumite momente grele, dar ea preferă să le mânuiască cu bunătate și cu multă bucurie. Cartea este una din care fiecare avem câte ceva de învățat, iar în cazul meu aceasta m-a învățat să văd câte o mică parte de fericire în fiecare lucru și în fiecare persoană, pentru că astfel, lucrurile vor deveni mai ușoare pentru noi și pentru cei din jur, eventual rezolvându-se de la sine. Această carte se mai află pe primul loc în lista cărților mele preferate pentru că atunci când am citit primele pagini, am simțit că într-adevăr autoarea și-a pus sentimentele și gândurile în această carte, iar atunci când eu o citesc, mă simt ca și cum aș fi acolo, iar toate acele emoții sunt transmise către mine.

Cartea “Pollyanna” o să rămână mult pe lista cărților mele preferate și sper ca și voi, să o citiți la rândul vostru și să răspândiți vorba despre ea, pentru că această carte poate, cu siguranță, să schimbe opinii și puncte de vedere greșite, ba chiar să le arate oamenilor că dușmănia nu se stinge cu dușmănie și că ar trebui să fim mai buni și să ne iubim unii pe alții.

Numele și prenumele elevului: Chiorean Denisa

Clasa: a VII-a

Județul: Sălaj

Numele cadrului didactic coordonator: Ianchiș Ioana

Adresa de e-mail: ioana.ianchiș@yahoo.com

Biblia

Mențiune

Dacă vrei s-ajungi în Rai
Din Biblie să mai citești,
Ce citești să-ndeplinești
De păcat să te ferești.

Fiecare om greșește
Căci așa este tot omul,
Dacă Biblia o citește
Izbăvit va fi-n tot locul.

Tu, citește-o pentru tine
Alții de nu o vor face,
N-or găsi o scuză-n lume
În fața celui ce acum tace.

Poți tu să stai linistit
Că timpul ce l-ai folosit
Nu-i pierdut ci-i mântuit
Pentru tine om iubit.

Numele și prenumele elevului: Solomonean Denis

Clasa: a VI-a

Județul: Sălaj

Profesor coordinator: Ortelecan Doina

Adresa e-mail: ortelecan.doina@yahoo.com

Ai carte, ai parte

Când am învățat să scriu
N-am crezut că o să știu.
Să citesc o carte întreagă
De profesori recomandată.

Dar acum știu să citesc,
Să scriu, să socotesc,
Lecturile le îndrăgesc
Iar o carte o să citesc.

De vrei să citești o carte,
Dacă nu ai mai citit-o,
Eu îți recomand o carte
Una care nu o știi.

Uite-o carte, poate-ți place,
Se numește „Peter Pan”
Este lungă dar frumoasă
Mie-mi place, sper și ție.

Numele și prenumele elevului: MUREȘAN ANDREEA

Clasa : a V-a

Județul: Sălaj

Profesor coordonator: Ortelecan Doina

Adresa e-mail: ortelecan.doina@yahoo.com

Puterea magiei

Începe să faci tot ceea ce poți face sau visezi că poți să faci. Curajul conține geniu, putere și magie.
(Goethe)

O cunoașteți pe Sadie? Sadie Kane este personajul meu preferat. Aceasta este unul dintre personajele seriei „Cronicile familiei Kane”, care cuprinde trei volume, fiind scrise de Rick Riordan.

Alături de fratele ei, Carter, Sadie trece prin mai multe întâmplări în jurul lumii. Cei doi încearcă să salveze lumea din întunericul produs de către Apophis, zeul haosului, și să restaureze Ma'at-ul (ordinea universului). Prin venele lor curge sânge de faraon, astfel cei doi au puteri magice.

Sadie are treisprezece ani, dar, cu toate astea, a reușit să doboare magicieni mult mai puternici decât ea, doar cu ajutorul baghetei magice. Ea este amuzantă, sarcastică și iubește să-și vopsească părul în diferite culori. Fata își arată curajul prin toate faptele sale. În domeniul magiei, Sadie se pricepe să rostească vrăji antice și să descifreze hieroglifice complicate.

În primul volum al seriei, Sadie este descrisă de către autor ca fiind posedată de sufletul zeiței Isis, în urma unui accident petrecut într-un muzeu din Londra, moment în care și-a pierdut tatăl.

În cadrul celui de-al doilea volum, Sadie și Carter găzduiesc niște învățăcei cu puteri magice. Sadie se îndrăgostește de un băiat, pe nume Walt, în vârstă de paisprezece ani. Ea află că Walt are o boală moștenită de la tatăl său, iar acesta poate muri din moment în moment. În timp ce Sadie se străduiește să salveze lumea, încearcă să găsească și un leac pentru boala lui Walt. Sadie nu este în totalitate sigură că Walt simte aceleași sentimente ca ea, însă, cu toate acestea, își dorește să-i fie aproape pentru clipa în care tânărul nu va mai fi.

Vă îndemn și pe voi să citiți aceste cărți, deoarece mie mi-au plăcut foarte mult, și aș vrea ca și voi să simțiți aceleași sentimente față de Sadie.

**Boca Bianca, clasa a VII-a
Școala Gimnazială „Porolissum”
Localitatea Zalău, Județul Sălaj
Prof. coordonator: Coca Nicoleta
e-mail – nicoleta_coca17@yahoo.com**

Cartea, prietena mea

De când am deschis prima dată cartea s-a dovedit a fi un prieten credincios și răbdător, care mă așteaptă mereu și are întotdeauna timp pentru mine. În multe culori sau forme, cu coperti groase sau subțiri, despre povești sau istorie, cartea mă învață ceva nou de fiecare dată. Nu trece o zi fără să mă întâlnesc cu ea. Petrecem timp împreună și este tot mai importantă pentru mine.

Mă învață să scriu, să citesc, să socotesc, să colorez sau pur și simplu să mă delectez cu povești amuzante. Cartea este calea spre viitor, un izvor de cunoaștere. Dacă-i culegem cuvintele ne îmbogățim sufletește și nu doar atât, ne îmbogățim și vocabularul. Pentru mine și lumea întreagă, cartea este nemuritoare. Și-n timpuri vechi, și-n timpuri noi cartea este știință, cunoaștere, imaginație, adică universul întreg scris între două coperti.

Fiind un prieten desăvârșit am grijă să o tratez cu mult respect, să nu îndoi paginile, să nu o mânjesc, am grijă să nu se murdărească și o pun mereu pe raft.

Pot să spun și eu: „Cine are carte are parte.”

**Cosma Elias
Clasa a IV-a C
Școala Gimnazială ” Gh.
Lazăr”**

Cartea Junglei

Cartea Junglei am citit
Si pe Mowgli l-am zărit,
Stând într-un pătuț cuminte,
Neștiind nici trei cuvinte.

El cu lupii a trăit
Jungla lui i-a devenit ,
Un adevărat palat
De-animale ‘nconjurat.

Ballo voia ca Mowgli
Să trăiască cu-ai săi semeni
Și să se întoarcă în sat
Dar Mowgli n-a acceptat.

Într-o zi mergând agale
Și trecând pe lângă lac
A văzut în depărtare o fată
frumoasă foc
Care l-a convins pe loc.

De aventură îți dorești
Cartea junglei s-o citești,
Viața ți-e plictisitoare?
Citeste-o că nu te doare!

Sper că din aceste versuri
Te-am făcut interesat
Să citești această carte
Și să fii impresionat.

Numele și prenumele elevului: Turian Oana

Clasa: a VI-a

Județul: Sălaj

Numele cadrului didactic coordonator: Ortelecan Doina

Cartea mea de suflet

Cărțile au o mare importanță în viața oamenilor, ne ajută să ne dezvoltăm și să învățăm lucruri noi. De-a lungul anilor, am citit multe cărți, însă doar una dintre ele a reușit să ocupe un loc important în inima mea, aceasta este primul volum din seria „Cronicile din Narnia” de Clive Staples Lewis, și anume „Nepotul magicianului”, pe care l-am citit la vârsta de 13 ani.

În primul volum al seriei, este prezentată crearea fantasticului tărâm: Narnia. Digory Kirke și Polly Plummer sunt protagoniștii acestei serii, care contribuie la această creare, alături de unchiul Digory, unchiul Andrew, care îi obligă să ia parte la evenimentul său magic. Cei doi copii ajunseră într-un loc straniu, lumina era ștearsă, aproape roșie, un cer albastru aproape negru și erau niște ziduri înalte. Aceștia dau de o regină, regina Jadis, care era înzestrată cu forțe ale răului. Copiii o eliberează, nevrând,

în lumea muritorilor. Ei se grăbesc să o oprească din distrugerea Londrei. Unchiul Andrew vrea să se alieze cu Jadis însă aceasta îi refuză ajutorul. Regina malefică creează o mare harababură, ceea ce i-a făcut pe Digory și Polly să acționează și să o ducă pe regină de acolo. Au pornit spre altă lume, însă din nefericire, unchiul se ținu după ei. Aceștia aud cântecul leului Aslan care avea rolul de a crea Narnia. Digory plantează un măr, care urma să devină protectorul Narniei. Digory și Polly s-au întors acasă, unchiul Andrew a fost prins de animalele necuvântătoare, iar regina a fugit. Digory a primit un măr fermecat, pe care i l-a dat mamei sale, care era bolnavă. Aici se termină povestea celor doi copii, care m-a ținut cu sufletul la gură. Digory era un băiat curajos și de încredere, iar Polly avea o inteligență ieșită din comun și era mereu alături de Digory.

Autorul cărții, Clive Staples Lewis, a scris o carte cu un limbaj accesibil, pe înțelesul tuturor copiilor. Acesta reușește să îmbine fantasticul cu realul, creând o lume de basm. Eu îl îndrăgesc, deoarece are un talent aparte, care te face să îi citești cărțile la nesfârșit. Este un maestru, un creator unic, al literaturii descriptive, creând o operă care te învață ce este curajul, prietenia, frica, încrederea, dar mai ales, iubirea.

Eu recomand tuturor să citească acest volum, împreună cu restul seriei. Este o carte potrivită pentru toate vârstele, începând de la cei mai mici până la adulți. Copiii mai mici, se pot bucura de ilustrațiile prezentate pe alocuri, care dau un strop de culoare întregii pagini. Această carte vă va ține mereu în suspans și va fi mai ales, pe placul iubitorilor de magie, datorită acțiunii, personajelor și autorului care a creat o adevărată capodoperă.

Numele și prenumele elevului: Onaț Anca Lorena

Clasa: a VIII-a

Județul: Sălaj

Numele cadrului didactic coordonator: Ianchiș Ioana

Adresa de e-mail: ioana.ianchiș@yahoo.com

Cartea mea preferată

E joi. Dimineată m-am trezit și m-am dus la biblioteca din oraș. Acolo am întrebat-o pe doamna bibliotecară:

- Bună ziua! Ce carte crede-ți că mi s-ar potrivi?
- Bună! Câți ani ai?
- Unsprezece ani.
- Ce îți place: aventură, știință, prietenie?
- Aventură.
- Ți-aș recomanda „Aventurile lui Tom Sawyer” de Mark Twain.
- Aș împrumuta-o! Cred că mi-ar place.
- Cu siguranță! Ai termen două săptămâni.
- Bine. Vă mulțumesc!
- Cu plăcere!

- La revedere!
- La revedere!

Când am ajuns acasă, am început să citesc din carte. Mi s-a părut foarte interesantă și le-am povestit și părinților mei. Și lor li s-a părut foarte frumoasă. Le-am recomandat colegilor să citească și ei ce carte le place pentru că așa vor citi ceva pe placul lor.

Când am dus cartea „Aventurile lui Tom Sawyer” de Mark Twain, am întrebat-o pe doamna bibliotecară:

- Mai aveți o carte despre aventură?
- Da. Dar e un pic mai grea pentru tine.
- Nu contează. Cum se numește?
- „Aventurile lui Huckleberry Finn” tot de Mark Twain.
- O voi împrumuta.
- Poftim! Ai termen două săptămâni.
- Mulțumesc! La revedere!
- La revedere!

Într-adevăr, cartea a fost un pic mai grea, dar, cu puțin ajutor am reușit să o citesc. A fost interesantă, dar cartea mea preferată este „Aventurile lui Tom Sawyer” de Mark Twain.

Mureșan Amalia-Rebeca

Clasa a IV –a C

Școala Gimnazială „Gh. Lazăr,, Zalău

Cartea mea preferată

Cartea mea preferată este „Băiatul miliardar” pentru că este o carte foarte interesantă, amuzantă și educativă.

V-ați întrebat vreodată cum este să fii miliardar? Dacă răspunsul e „da”, atunci faceți cunoștință cu Joe Bostan, un băiat de doisprezece ani care este „ridicol, absurd de bogat”. Tatăl lui este proprietarul companiei „Dos Proaspăt”. El vinde hârtie igienică umedă pe o parte și uscată pe cealaltă.

Joe are tot ce și-ar putea dori un copil: un televizor HD cu plasmă și ecran plat în fiecare încăpere din casă, 500 de perechi de adidași Nike, un câine-robot din Japonia, toate jocurile pe calculator din lume, un cinematograf 3D IMAX în pivniță, o popicărie subterană cu zece piste, o masă de biliard, un aparat de popcorn, o parcare pentru skateboard, 100.000 de lire pe săptămână (ca bani de buzunar), un montagne russe în grădină, doi crocodili, un rechin etc.

Spun că este o *carte interesantă*, deoarece Joe nu avea nici un prieten până când s-a mutat la o școală de cartier și acolo, și-a făcut primul lui prieten pe nume Bob. Ei au devenit foarte buni prieteni până când a apărut o fată pe nume Lauren, care le-a stricat prietenia.

Spun că este o *carte amuzantă*, prin modul cum Raj, vânzătorul la care Joe mergea des, l-a ajutat pe băiat să ajungă acasă, la tatăl său. Ce este amuzant în asta? Păi, cu ce l-a dus pe băiat acasă: era o bicicletă roz cu un coșuleț alb în față care era pentru fete de cinci ani. Raj a botezat bicicleta „Rajmobil”.

Și, spun că este o *carte educativă*, deoarece PRIETENIA, SENTIMENTELE și DRAGOSTEA nu se pot cumpăra! La început el e un băiețel răsfățat care se gândește numai la bani și cadouri. Însă tot el este cel care realizează că a făcut multe greșeli. În final pierde o avere întreagă, dar câștigă ceva mult mai valoros: o familie.

De aceea, această carte este preferata mea!

Numele și prenumele elevului: Moldovan Bianca

Clasa: a IV-a

Județul: Sălaj

Numele cadrului didactic coordonator: Marchiș Dana

Dorothea

Dorothea e o fetiță
Drăgălașă, frumușică,
Pe rochiță nicio pată
Că era mereu curată,
Cu păr fin și castaniu
Și c-un zâmbet mereu viu.
Ea e tare curajoasă.
Când îl întâlnește pe leu
În loc s-o ia la sănătoasa
S-a împrietenit cu el.
Mult era ea curioasă,
Multe dorea să cunoască
Din viața celor ce treceau,
A celor pe care-i întâlnea.
Viața cum și-o petreceau,
Povestea lor care era.
Deosebit de serioasă
Și foarte prietenoasă,
De sperietoare nu s-a speriat
Ba mai mult, s-a mirat,
Iar păsărica i-a devenit pe dată
O prietenă adevărată.
De felul ei e prea miloasă
De primejdii nu-i prea pasă
Și salvează cu plăcere,
Face tot ce-i stă ei în putere.

Fericire tuturor împrăştie
Celor ce sunt în deznădejde.
Dar mare veselie îi umple sufletul
Cînd vede pe faţa celor din jur, zâmbetul.
Cu toţi prietenii de zor pornesc
La marele Vrajitor din OZ nimeresc.

Numele şi prenumele elevului: Danci Pleşa Andreea
Clasa a IV-a A
Liceul cu Program Sportiv „Avram Iancu” Zalău
Judeţul Sălaj

Numele cadrului didactic coordonator: Prof. înv .primar, Goron Mariana
Adresa de e- mail: wwwgoronmariana2008@yahoo.com

Gryphony în viaţa reală

Era o seară liniştită de sâmbătă. Mă plimbam prin pădurea Drighiului cu o carte în mână. Pentru siguranţă mi-am luat şi o spadă fiindcă nicio dată nu ştii ce se iveşte din întuneric.

Simţeam că sunt urmărit, dar am continuat să merg cu cartea şi spada în mână. Îmi pusesem cartea în ghiozdan şi ţineam spada strâns. M-am uitat în spate şi era o umbră gigantică. De frică am luat-o la fugă.

Mă oprisem lângă un lac. Lipit de un copac...dintr-o dată văzusem aceeaşi siluetă pe partea cealaltă a lacului. M-am uitat mai atent şi îmi dădusem seama că era reflexia mea şi a creaturii gigantice.

Ţineam spada strâns în mână şi mă întorsesem spre creatură cu spada la gâtul ei. Era un grifon...Îmi luasem cartea şi îl comparasem cu cel din cartea mea...era acelaşi grifon. Îi spuseseam:

- Agravain, dar cum ai ajuns aici?

El îmi răspunse:

- Nu ştiu...dar ştiu de ce...de unde vin eu, e război chiar acum şi avem nevoie de un luptător cu experienţă şi profesionalism ca şi tine!

- Dar eu o să lupt cu Stăpâna Întunericului şi armata ei?!E practic imposibil! Chiar dacă ar fi un vis şi nu spun că e un vis şi aşa ar fi imposibil! Armata ei e una dintre cele mai mari!

- Dar o poţi face! Eu cred în tine! Împreună o putem învinge pe Împărăteasa Întunericului! Cum zice şi un mare grifon „În întuneric există şi o lumină!” aşa că există o lumină în întuneric!

- Să o facem, Agravain! Dar ne trebuie un plan! Nu putem da buzna prin castel şi să fim ucişi în prima secundă!

- Asta e adevărat! Am putea să intrăm de pe acoperiş apoi să mergem prin sala balului iar după aceea atacăm regina!

- E un plan super! Să o facem! Pentru lumină!!!

Merserăm noi cât am putut până când ne dureau picioarele și ne veni ideea să zburăm până acolo.

În doi timpi și trei mișcări ajunsesem acolo.

- Nu mișca, Întunecat-o! Te poți considera învinsă fiindcă eu și Agravain te vom învinge mai rapid de cât poți clipi! spusesem eu. Știam să nici tu și nici armata ta nu va fi îndeajuns de puternică!

-Adevărat, Mihai! Mă îndoiesc că va mai face întuneric în lumea luminoasă de pe pământ!

La fel de rapid cum am ajuns am mers înapoi în pădure cu cartea în mână și pe spadă scria „Eroul Luminii”. Încercasem să spun povestea mai departe dar nimeni nu mă crede. Eu cel puțin sunt mulțumit.

Clasa a IV-a A
Nușfalău- Sălaj
PÎP- Mirela Moisi
mirelamoisi@yahoo.com

Îngerul Noptii

Încrederea e ca sufletul.

Odată plecat, nu se mai întoarce...

(Nicolae Iorga)

Pentru Nora Grey, personajul principal al cărții „Îngerul Noptii”, dragostea nu face parte din planul personal. Ea este o fată vulnerabilă, seducătoare și sigură în tot ceea ce practică. Nora este elevă în clasa a X-a la liceu, iar până acum nu a fost atrasă de niciun băiat. Acest lucru se datorează caracterului ei, poate și fricii de necunoscut. Ea mereu se bazează pe rezultatele școlare dobândite, iar prin acest mod își încântă profesorii și se ferește de inși dubioși. Totuși un băiat, numit Patch, îi surprinde viața. La început Nora îl consideră prieten, dar pe parcursul evenimentelor petrecute cei doi devin mai mult decât atât. Din nefericire, fata nu își dă seama că Patch are ca obiectiv uciderea ei. Copila realizează că planul e malefic, întorcând totul pe dos. Nora trebuie să-și înfrunte temerile și să lupte pentru viața și dragostea ei, iar o alegere greșită o poate costa viața. Fără să-și dea seama, ea se afla într-un conflict aprins între nemuritori și îngerii căzuți. Patch este unul dintre îngerii căzuți, acesta având numai suflet, iar corpul fiind văzut doar de persoanele care îl înconjoară.

Nora este o nemuritoare, iar ea nu este conștientă de acest fapt. Nemuritorii mai poartă și numele de nephilimi, fiind rezultați din prietenia unei persoane umane cu un înger căzut pe pământ. Prin uciderea fetei, Patch urmărește să primească un corp, iar prin acest mod să se poată integra definitiv pe pământ. Nora observă că prietenul său are niște cicatrici în formă de aripi, iar când le atinge, îi vede tot trecutul întunecat. La contactul mâinilor cu pielea băiatului, Norei i se arată o fată care îl îndrumă pe Patch să o ucidă și să uite de Nora. Cu toate acestea, Patch nu se lasă influențat de nimeni și privește lucrurile

cu ochi mai blânzi.

Spre sfârșitul poveștii celor doi, un băiat Jules își face apariția, acesta având gânduri malefice, iar Nora, pentru a scăpa de el, se aruncă de pe acoperișul liceului. În urma acestui eveniment nefericit Nora nu moare, fiind o nemuritoare, iar Patch își primește corpul prin moartea lui Jules.

Deznodământul se încheie cu o relație frumoasă între Patch și Nora, ce demonstrează că orice este posibil. Recomand, cu căldură, această carte!

**Bălănean Iris, clasa a VII-a
Școala Gimnazială „Porolissum”
Localitatea Zalău, Județul Sălaj
Prof. coordonator: Coca Nicoleta
e-mail – nicoleta_coca17@yahoo.com**

Iubesc cartea

Cartea care m-a impresionat pe mine se numește „Harry Potter și camera secretelor” de J. K. Rowling. Este o carte plină de aventură și suspans, care i-a purtat pașii spre tărâmurile magice și nebanuite. Am întâlnit în această carte personaje neobișnuite cum ar fi: vrăjitori, fantome fără cap, bufnițe poștaș, unicorni și spiriduși.

Pe parcursul cărții am luat parte la aventurile personajelor principale, trăind cu trup și suflet întâmplările prin care au trecut Harry, Hermione și Ron. Aceștia erau niște vrăjitori experimentați care au absolvit cu succes primul an la școala de vrăjitori Hogwarts. Aici au învățat să zboare pe mătură, să transforme obiectele în alte obiecte sau ființe și să expedieze scrisori prin intermediul bufniței.

Harry este un vrăjitor inteligent și îndrăzneț care intră în Camera Secretelor pentru a o salva pe Ginny, sora lui Ron, care fusese ademenită și încuiată în această peșteră de către un vrăjitor rău. Harry se luptă cu basiliscul, șarpele vrăjitorului Cap- de – Mort, pe care îl omoară. În această luptă este și el rănit, dar este vindecat de pasărea Phoenix, ale cărei lacrimi magice pansează rănilor lui Harry.

Această carte mi-a dat aripi să pot zbura alături de eroii îndrăgiți și să-mi făuresc cele mai îndrăznețe vise. Totodată, mi-a dat încrederea că binele învinge mereu, că prietenia este neprețuită și că, atâta vreme cât ai încredere în tine și perseverezi, tot ceea ce-ți dorești se poate transforma în realitate.

**Școala Gimnazială „Gh. Lazăr”
Loc. Zalău
Județul Sălaj**

Numele și prenumele elevului:
Crăciun Carina
Clasa a IV-a A
Numele și prenumele coordonatorului:
Gora Cornelia

Eduward Tudor – moștenitor al tronului Angliei

Eduward Tudor este personajul principal din lectura „Prinț și cerșetor” scris de renumitul scriitor englez Mark Twain. Este o poveste deosebit de interesantă, captivantă și descrie viața a doi băieți atât de asemănători fizic, dar atât de deosebiți, venind din două medii sociale complet opuse, unul din o sărăcie cumplită, celălalt din bogăție, ajungând să își schimbe hainele între ei și chiar și viețile.

Am ales acest personaj pentru că m-au impresionat momentele dificile prin care a trecut și modul în care le-a rezolvat. Era prințul de Wales și era viitorul rege al Angliei. Edward era un băiat frumuseț, cu ochi căprui și sclipitori ca două mărgeluțe, cu părul blond și bucle aurii, mereu înveșmântat cu haine curate și brăzdate cu fire aurii și giuvaieră de toate culorile.

Micul prinț era un copil educat deoarece avea profesori personali care îl învățau cum să se comporte, dar și multe cunoștințe din toate domeniile. El s-a dovedit a fi bun la suflet față de cei din jur și mai ales față de Tom Canty salvându-l din mâinile gardianului și oferindu-i fel de fel de bunătăți. Chiar este de părere să facă schimb de haine pentru că își dorea să cunoască viața din afara palatului, exprimându-și dorința lui de tot ce era nou. El era perseverent atât în vorbe cât și în fapte pentru că nu renunța la ideea de a reveni la palat, chiar dacă cei din jur îl batjocoresc și îl lovesc. Nu renunța nici la vocabularul ales pe care îl avea și nici la comportamentul de prinț, deși cei din preajma lui îl umilesc mereu.

De remarcat este faptul că deși era pus să cerșească și să fure de către John Canty el refuza acest lucru care i se părea necinstit, dovedindu-și cinstea și corectitudinea. Sinceritatea și-o dovedește prin faptul că îl demască pe John Canty ca fiind hoț și tâlhar.

Eduward și-a dovedit mila față de Tom Canty care urma să fie închis pentru totdeauna în Turn , și empatia vrând să vadă cum este viața de la șandrama, de pe strada Curtea Gunoaielor care i s-a părut deosebit de interesantă. Salvându-l pe Tom de pericolul de a fi pedepsit și-a dovedit marea generozitate care îl va ajuta atunci când va deveni rege.

Concluzia la care am ajuns în urma citirii acestei lecturi este că trebuie să fii bun cu cei din jur, să fii mulțumit cu o viață sinceră și decentă, dar să încerci să îți croiești o viață plăcută bazată pe cinste și corectitudine și că nu întotdeauna hainele reprezintă valoarea omului, ci ceea ce are în suflet din care poate dăruia și celor din jur.

Numele și prenumele elevului: MARIAN ARIANA
Clasa a IV-a A

Fata babei și fata moșneagului

Moșul avea o nevestă,
Era rea și cam nervoasă.
Toată ziua îl certa,
Și nimic nu-i convenea.

Baba, pe fată nu o suporta,
Tot timpul era cu gura pe ea.
Fata își luă traista,
Și-un rost în lume a-și afla.

Prin multe încercări trecură,
Însă în cele din urmă
Acasă moșul o aștepta
Împreună a se bucura.

Numele și prenumele elevei: Hopide Anamaria Lorena
Clasa : a VII-a
Școala Gimnazială Nr. 1 Ip
Localitatea: Ip
Județ: Sălaj
Profesor coordonator: Ciorba Otilia-Rodica
Adresa de email: ciorbaotilia@yahoo.com

CENUȘĂREASA

Cenușăreasa este o fată deșteaptă,
Harnică și silitoare
Mama ei este invidioasă
Că are o frumusețe așa de mare.

Pentru ele este o slujitoare,
Dar pe ea nu o deranjează
Căci inima ei blândă
Este plină de iubire.

Spală, calcă, mătură și aranjează
Dar toate astea ei îi plac
Chiar și animalele o ajută
Când prea multe sunt de făcut.

Bunătatea ei nemărginită
De zâna cea bună a fost răsplătită
Cu rochie și pantofi de cristal
Pentru a putea merge la bal.

Prințul de ea s-a îndrăgostit
Pantoful la ea l-a condus
Iar dintr-o simplă slujitoare
A devenit o frumoasă prințesă.

Numele și prenumele elevei: Tarcea Anamaria

Clasa : a V-a

Școala Gimnazială Nr. 1 Ip

Localitatea: Ip

Județ: Sălaj

Profesor coordonator: Ciorba Otilia-Rodica

Adresa de email: ciorba otilia@yahoo.com

Prietena mea, cartea

Cartea-i cel mai frumos dar
Începând cu un abecedar
Pe care mereu îl primești
Când clasa I pornești

Lumi de vis găsești în el
Povești și despre cățel
Poezii pentru mămică
Și sfaturi de la bunici

Cartea-i prietena mea
Mereu mă va ajuta
Și la greu, dar și la bine
Va fi mereu lângă mine.

Numele și prenumele: Brisc Camelia

Clasa : a III-a

Școala Gimnazială nr.1

Valcău de Jos, jud. Sălaj

Cadru didactic coordonator: Sârca Marinela

Adresa de e-mail: sarcamarinela@yahoo.com

Universul cunoașterii

Mereu m-a fascinat
Un tărâm minunat
Al cunoașterii era
Mereu mie -mi plăcea

Și chiar de la început
La școală am avut
Un prieten adevărat
Abecedarul minunat

El fiind foarte învățat
Mereu m-a ajutat
La scris și la citit
Prin el lumea am descoperit

Pot să vă spun copii
Că și voi îl veți găsi

Dacă bine căutați
La școală o să-l aflați

Numele și prenumele: Sîrca Iasmina

Clasa : a III-a

Școala Gimnazială nr.1

Valcău de Jos, jud. Sălaj

Cadru didactic coordonator: Sârca Marinela

Adresa de e-mail: sarcamarinela@yahoo.com

O carte - lecție de viață

Marii scriitori români precum Ion Creangă, Ion Luca Caragiale, Mihail Sadovenu, Marin Preda și mulți alții sunt și vor rămâne printre cei mai respectați și apreciați scriitori, dar scriitori precum C. S. Lewis, R. J. Palacio sau Lois Lowry sunt noile suflete ce sunt precum copiii lor, ce au preluat mai mult decât inițiativa, au preluat emoțiile, talentul și dorința de a duce mai departe acest mod de exprimare a artei. În această provocare de a scrie despre o carte preferată, nu voi descrie cărțile scrise de autori consacrați ce m-au fascinat. Voi vorbi despre o carte ce m-a cizelat, dar mai ales m-a marcat și m-a făcut să pun lucrurile în balanță. Cartea ce m-a făcut să fiu mai atentă la lumea în care trăim, dar mai ales la acțiunile mele.

Colecția „Jocurile foamei” de Suzanne Collins, o autoare americană, este o serie de trei cărți de aventură. Această triologie, este formată din prima carte „Jocurile foamei” titlul în engleză este „The Hunger Games” publicată în 2008, cea de-a doua carte poartă numele de „Sfidarea” numită și „Catching fire” publicată în 2009, cea de-a treia respectiv ultima se numește „Revolta” în engleză „Mockingjay” publicată în 2010. Prima carte este la egală intensitate și cu aceeași atență abordare, dar va fi cea pe care o voi prezenta. Această carte are în vedere un personaj-narator feminin, Katniss Everdeen, care trăiește în Districtul 12, în cel mai sărac cartier, numit Filon. După moartea tatălui său viața ei, a mamei și a surorii sale se înrăutățește, fiind nevoită să vâneze și să vândă pe ascuns. Numele cărții provine de la jocurile foamei care sunt organizate în fiecare an. Acest joc constă în preluarea a câte două tribute (persoane) din fiecare district, iar apoi aceștia sunt duși într-o arenă pentru a se lupta pentru a trăi, câștigătorilor schimbându-li-se viața radical. La a 74-a ediție a Jocurilor, sora sa, Primrose, este aleasă și Katniss se oferă voluntar în locul acesteia. Celălalt tribut este Peeta Mellark, care este băiatul brutarului. Aceștia capătă foarte multă atenție, în special Katniss, dar, de asemenea, asta îl face și pe Peeta să fie favorizat. În arenă se ajută reciproc și rămân ultimii în viață. Pentru a forța mâna Capitolului, Katniss îi propune lui Peeta să se sinucidă amândoi, realizând că cei care fac Jocurile au nevoie de un învingător. Pentru a o opri, ambii sunt declarați câștigători. Dar acest act devine o adevărată "sfidare".

Personajul principal Katniss reprezintă tipul uman de copil ce a trecut peste copilărie mult prea repede. Dă dovadă de bunăvoință, răbdare și înțelegere când își pune viața în pericol pentru a le oferi o viață mai bună. De asemenea autoarea Suzanne Collins este o persoană receptivă și care transfigurează complex greșelile societății și nedreptățile. Oricine ai fi și chiar dacă cărțile ți-ar fi un dușman această carte te va fascina având o acțiune complexă ce prezintă mai multe tipologii de oameni întruniți într-o societate ce a devenit inumană. Această carte ajută la înțelegerea societății și a propriei persoane.

Numele și prenumele elevului: Trifan Oana
Clasa: a VIII-a Județul: Sălaj
Numele cadrului didactic coordonator: Ianchiș Ioana
Adresa de e-mail: ioana.ianchiș@yahoo.com

O carte excepțională

Am ales cartea „Mătușica îngrozitoare” de David Williams deoarece este o poveste amuzantă și frumoasă.

În centrul atenției este o adolescentă în vârstă de 12 ani pe nume Stella, care trăia într-un conac numit Saxby Hall. Aceasta trăia împreună cu părinții și mătușa ei, Alberta. După mai mult timp, mătușa a avut un plan de a-i otrăvi părinții, așa a și făcut. Părinții Stellei împreună cu aceasta au mers la o bancă din Londra pentru ca tatăl ei să vorbească cu un bancher. După mai multe luni, Stella s-a trezit confuză, înfășurată în bandaje, iar Alberta i-a dat îngrozitoarea veste că părinții ei muriseră în timpul accidentului petrecut în drum spre Londra, despre care nu mai știa nimic.

Alberta avea și o uriașă bufniță bavareză de munte numită Wagner, care măsura 1,20 metri înălțime. Îngrozitoarea ei mătușă trebuia să aibă grijă de Stella pentru toată viața. Alberta și-a mințit nepoata că și-a rupt toate oasele. Aceasta a încuiat-o pe săraca Stella în cameră. În continuare Stella trece prin nenumărate încercări de a scăpa de mătușa ei care își dorea foarte mult ca fata să semneze un certificat prin care Saxby Hall i-ar reveni ei. Într-un final, Alberta moare încercând să își omoare nepoata. Stella a fost salvată și dusă într-un loc mai bun de bufnița Albertei.

Mie mi s-a părut o carte foarte frumoasă și interesantă. O recomand.

Nume: Gherman Alexia
Clasa: a VI-a A
Județul Sălaj
Numele cadrului didactic: Țicle Codruța
Școala: Gimnazială „Mihai Eminescu”, Zalău

Pisoiașul Flame

Un ghemotoc micuț de blană
Flame e numele lui,
Ochii-i strălucesc în zare
Ca și două picături.

Își caută de zor stapână
Ca timpul să-l petreacă împreună,
La ferma cea îndepărtată
Și de multă lume uitată.

După un timp îndelungat
Și-a găsit o stăpână ,
Pe care o cheamă Lisa
Și... este foarte bună.

Acesta o ajuta pe ea
În orice-mprejurări,
Căci am uitat ca să vă spun
Că este vrăjitor.

Nu,nu vă speriați așa
El nu e unul rău,
Ci te vrăjește doar
Spre ajutorul tău.

Torkos Miruna Andreea
Clasa a IV-a A
Nușfalău- Sălaj
PÎP- Mirela Moisi
mirelamoisi@yahoo.com

PINOCCHIO

Pinocchio e un băiețel,
Care e făcut din lemn.
E micuț și frumușel
Și nici nu e murdărel .

Creatorul său Gepetto
Și-a dorit să fie real .
A venit și o zânuță,
Care i-a dat viața-n dar.

Apoi zâna bunătate i-a cerut.
Pinocchio, la-nceput, n-a-nțeles sfatul cel bun,
Dar apoi s-a cumințit
Și băiat bun a devenit .

ANDRAȘI M. ROBERTA – DENISA

clasa a IV-a

județul SĂLAJ

prof. înv. primar COSMA IOANA - LIVIA

E-MAIL : demyi76@yahoo.com

ALBĂ CA ZĂPADA

Albă ca Zăpada,
Cu părul ca abanosul
Și obrazii-mbujorați,
Cu trupul ei subțirel
De-l treceai printr-un inel.

E frumoasă și isteată,
Are-o inimă bună,
Atunci când cântă,
Toată lumea o încântă.

Toți, pitici și animale,
O plac fără încetare
Și-al ei prinț o iubește
Ș-au avut nuntă ca-n poveste .

BOB IZABELA - DARIA

clasa a IV-a

județul SĂLAJ

prof. înv. primar COSMA IOANA - LIVIA

Victor

Victor este personajul principal din cartea „Victor și vampirii”, scrisă de Maite Carranza.

El este un trișor, foarte amuzant, care are mulți prieteni. Are părul cârlionțat, negru ca abanosul, ochii ageri ca de ștregar, gura mare, pregătită să dea replica tuturor.

Victor visează să fie japonez sau personaj de benzi desenate și vrea să își schimbe numele în Victor Yabakuto. Dar, până una- alta, el rămâne un băiețel obișnuit, cu o profesoară teribilă la școală, pe care a poreclit-o Terminatoarea și cu o familie puțin trăznită.

Victor împreună cu familia sa, colegul Pepenel și frații Bel pleacă într-o excursie pe urmele contelui Dracula. Ei vor trece printr-o serie de aventuri incredibil de amuzante în căutarea celebrului vampir.

Mie mi-a plăcut foarte mult această carte, mai ales datorită personajului, care prin hazul său se aseamănă foarte mult cu mine.

Numele și prenumele elevului: JULA ALEXIA ANA

Clasa : a III-a A, Județul : Salaj

Numele cadrului didactic coordonator: MALIȚA RALUCA

Adresa de mail : malitaraluca@yahoo.com